Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26468
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Congregatis q̃ omnib̃ scis suis. de celo est dep
censurus. uxta illud qd esayas ait. Ecce uenuet
dñs cũ scis suis ad faciendum iudiciũ. Tremen
dus q̃ ualde & pauendus ad uenuet in die examu
nationis suę. quando cũ angelis & archangelis. tro
nis & dominationib̃ ceterisq; uirtutib̃. celis q̃q; actis
ardentib̃ cunctis in sui obsequ; trore cõmoti usus
fuerit ingtã maiestatis. ℣. Qd p̃ eum cruce sua
xp̃c adiudiciũ uenuet ꝗd eadem crux angloꝝ
humeris xp̃o de celis descendet.

IOHANNES crisostom̃ hanc questi
onẽ luq̃dissime uentilans ita definiens
dicit. Videam̃ quom̃ uenuet cũ cruce sua
xp̃c. Necessariũ ẽ enũ hoc ipsum ostendere; si
dixerint inq̃d ecce in p̃torio ẽ xp̃c. ecce in solitudi
ne. nolite credere. xp̃os. & ppt falsos pphetas. ppt
antichristum. ne aliq̃s errore preuent̃ in falsiũ inci
dat xp̃m. q̃m xp̃i saluatoris ad uentũ p̃uenuet an
tixp̃s. Ideo sollicite p̃cauendũ ẽ. ne q̃s pastorẽ que
rens lupũ inuenuat. Ob hoc p̃dico tibi unde dinos
cas ueri pastoris ad uentum. hoc dedit signũ. hoc
enim fuit uoluntas ei ut p̃mus ad uentus. latent

e secta
i sentia
te sue
icens.
et pseu
os.